

Žalobci zastávají stanovisko, že pokud by Rada a Komise neporušily výše uvedená pravidla a povinnosti, nařízení 2320/1997 by nemuselo být nikdy přijato a žalobcům by nevznikly škody, které jim v důsledku toho vznikly. Žalobci se proto domáhají náhrady škody, v případě prvního žalobce se jedná o vrácení částky, kterou skutečně zaplatil podle nařízení 2320/1997, jakož i o náhradu ušlého zisku. Druhý ze žalobců se domáhá náhrady částky, kterou zaplatil na základě nařízení 2320/1997, ušlého zisku vzhledem k nevyplácení jeho platu generálního ředitele, právním nákladům údajně vynaložených, jakož i náhradu nemajetkové škody.

- (¹) Nařízení Rady (ES) č. 2320/97 ze dne 17. listopadu 1997, Úř. věst. L 322, 25.11.1997, s. 1.
- (²) 2003/382/ES, rozhodnutí Komise ze dne 8. prosince 1999 o postupu podle článku 81 Smlouvy ES (věc IV/E-1/35.860-B bezešvé ocelové trubky) (oznámeno pod číslem dokumentu C(1999)4154), Úř. věst. L 140, 6.6.2003, s. 1.
- (³) Nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství, Úř. věst. L 56, 6.3.1996, s. 1.
- (⁴) Nařízení Rady (ES) č. 1322/2004 ze dne 16. července 2004, kterým se mění nařízení (ES) č. 2320/97 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa a nelegované oceli, pocházejících mimo jiné z Ruska a Rumunska, Úř. věst. L 246, 20.7.2004, s. 10.

Žaloba podaná dne 25. října 2004 Nomura Principal Investment plc a Nomura International plc proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-430/04)

(2005/C 31/48)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 25. října 2004 žaloba proti Komisi Evropských společenství podaná Nomura Principal Investment plc a Nomura International plc, se sídlem v Londýně (Velká Británie), zastoupenými C.-D. Ehlermannem, F. Louisem, A. Valleryem, G.A. Gutermuthem a C. Duvernoyem, advokáty.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 14. července 2004 ve věci státní podpory č. CZ 46/2003 – Česká republika (Investiční a poštovní banka, a.s.);
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Napadené rozhodnutí bylo přijato Komisí na základě postupu podle bodu 3 přílohy IV Smlouvy o přistoupení k Evropské unii k přezkoumání opatření, která jsou státní podporou, přijatých členskými státy před jejich přistoupením k EU a oznámených jejich orgány Komisi před 1. květnem 2004. Napadené rozhodnutí konstatuje, že opatření, která jsou státní podporou, poskytnutá Českou republikou české bance Československá obchodní banka, a.s. („ČSOB“) se nepoužijí „po přistoupení“ ve smyslu bodu 3 přílohy IV Smlouvy o přistoupení a proto nepodléhají přezkoumání Komise ohledně jejich podstatné slučitelnosti s pravidly EU týkajícími se státní podpory.

Žalobce tvrdí, že by toto rozhodnutí mělo být zrušeno z těch důvodů, že příslušná česká opatření, která jsou podporou, jsou použitelná po přistoupení. Podle žalobce, napadené rozhodnutí porušuje bod 3 přílohy IV Smlouvy o přistoupení, článek 253 ES, článek 88 ES a nařízení 659/1999 (¹) tím, že používá po přistoupení nesprávné vymezení „opatření, která jsou stále použitelná“.

Žalobce dále uvádí, že přijetím napadeného rozhodnutí Komise zneužila své pravomoce, jelikož porušila bod 3 přílohy IV Smlouvy o přistoupení a článek 88 ES tím, že změnila definici „opatření, která jsou stále použitelná“, aby se vyhnula přezkoumání opatření přijatého přistupujícím státem, jenž by spadalo pod původní definici Komise tohoto právního pojetí.

Žalobce dále uvádí, že se Komise dopustila porušení bodu 3 přílohy IV Smlouvy o přistoupení a článku 88 ES tím, že nezažádala řádné vyšetřovací řízení, i když nadále přetrvávaly otevřené a nevyřešené otázky ohledně skutkových okolností a pochybnosti ohledně zákonnosti oznámených opatření. Komise se také dopustila nesprávného právního posouzení tím, že nesprávně použila svou vlastní definici použitelnosti po přistoupení předstupních opatření, která jsou podporou, poskytnutých Českou republikou, na záruky pro případ právních sporů a jiných nároků vznesených Českou národní bankou vůči ČSOB. Dále se Komise dopustila nesprávného právního i skutkového posouzení tím, že nesplnila povinnost správně vyšetřit skutečnosti týkající se opatření, která jsou podporou, poskytnutých Českou republikou ČSOB.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES, Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1.